

[Udenrigsministeren.]

man fra dansk side — og fra de landes side, der ligesom vi har en positiv indstilling til internationale forholdsregler på dette område — har gjort sig om, hvad FN kan og bør gøre i denne sag. Det er klart, at det ikke kan lade sig gøre under denne generalforsamling at udarbejde konventionstekster eller på anden måde vedtage, hvad man kan kalde direkte modforholdsregler til at forhindre terrorisme. Dette er udelukket, allerede fordi det ville have forudsat en forudgående international forberedelse, som ikke har fundet sted, og det er da heller ikke foreslået fra nogen side, at generalforsamlingen i år skulle kunne gøre denne sag færdig.

Det, som efter vor opfattelse må være FN's opgave i et spørgsmål af denne karakter, er som et første skridt at angive visse retningslinier for, hvilke internationale modforholdsregler der er nødvendige og egnede. For det andet at søge skabt den tilslutning til disse forholdsregler, som vil være en betingelse for, at de kan virke effektivt. Samt for det tredje at fastlægge, på hvilken måde forholdsreglerne skal søges gennemført. I denne henseende vil Danmark på linie med en række andre lande arbejde for, at FN — ud over at opfordre alle lande til at tiltræde de allerede eksisterende konventioner på dette område, dvs. Tokyo-, Haag- og Montrealkonventionerne — bl. a. iværksætter en undersøgelse f. eks i et særligt udvalg af mulighederne for en yderligere udbygning af dette konventionskompleks og i givet fald lader udarbejde tekster hertil. Dette arbejde skulle være færdigt så betids, at det kunne forelægges på næste FN-generalforsamling i efteråret 1973. FN's juridiske udvalg har i øvrigt allerede på indeværende generalforsamling i anden forbindelse anbefalet, at et af FN's folkeretskommission udarbejdet udkast til en konvention om beskyttelse af diplomater m. fl. mod terrorhandlinger ligeledes skal søges fremmet til forelæggelse og behandling på generalforsamlingen i 1973. Det påregnes, at generalforsamlingen vil tilslutte sig denne anbefaling.

Fra dansk side er vi i øvrigt indforstået med, at der også iværksættes en undersøgelse af de underliggende årsager til terrorismen, når dette blot ikke kommer til at virke forhalende på arbejdet med de konkrete foranstaltninger, der kan komme på tale.

Jeg kan tilføje, at der i FN's juridiske udvalg fra dansk side vil blive afgivet et nyt indlæg i sagen efter de linier, jeg her har angivet.

Hvis jeg på grundlag af den behandling af terroristproblemet, der indtil nu har fundet sted i FN, og som altså ikke er afsluttet, skal drage en konklusion, må jeg besvare hr. K. J. Mortensens spørgsmål, om FN-behandlingen vil føre til praktiske skridt, med et ja. Det tror jeg den vil. Men det vil utvivlsomt tage sin tid. Det er forståeligt i en så vanskelig sag som denne.

Hertil kommer det beklagelige forhold, at visse lande — sådan som hr. K. J. Mortensen også selv peger på det — har en helt anden indstilling til flykapringer og anden terrorvirksomhed end den danske regering og den danske befolkning. Det er måske — og desværre — den væsentligste hindring for snarligt og positivt resultat.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til undervisningsministeren af Ole Vig Jensen m. fl.

(Forespørgslen (nr. II) findes i tidenden sp. 1234).

Første næstformand (Grete Hækkerup): Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om kontrol med overholdelsen af De europæiske Fællesskabers forordninger om arbejderbeskyttelse inden for landevejstransport.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 28) findes i tidenden sp. 366, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 31).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Arne Larsen: Det skal kun blive nogle ganske korte bemærkninger til forslaget. Den 1. januar træder jo en række forordninger i kraft angående landevejskørsel i EF-lande, og jeg vil meget henstille til ministeren — jeg har også set, at han er opmærksom på problemet, idet der er nedsat et arbejdsudvalg, som skal arbejde med en hel masse problemer i den forbindelse — at såvel arbejdsgivere som arbejdstagere, erhvervschaufførerne, får en meget grundig information om de regler, der nu træder i kraft pr. 1. januar, således at danske erhvervschauffører helt og holdent ved, hvilke bestemmelser de nu er underlagt, hvilke hviletidsbestemmelser, hvilke arbejdstidsbestemmelser, kørelængdebestemmelser osv. Der skal jo indføres en kontrolbog, og der kan godt blive visse problemer med føring af denne kontrolbog. Der skal nok gives en meget grundig information herom.

Jeg har med stor tilfredshed konstateret, at Fællesskaberne vil arbejde for en yderligere skærpelse af bestemmelserne derhen, at f. eks. akkordarbejde inden for dette vigtige erhverv forbydes. Jeg tror, det er helt på linje med den opfattelse, som også danske erhvervschauffører har i dette spørgsmål. Jeg mener, det er forkert at binde indtjening til præsteret mængde og hurtighed af et vist stykke transportarbejde; det kan i alle tilfælde medføre ganske væsentlige ulemper, og det kan sætte trafiksikkerheden til side. Derfor er jeg meget tilfreds med, hvis en sådan udvikling kan ske. Jeg har bemærket, at Danmark skal med i det arbejde, som nu skal påbegyndes også på dette område, og jeg vil håbe, at ministeren vil gøre sit bedste for, at disse synspunkter fremmes. De er helt i overensstemmelse med danske erhvervschaufførers indstilling.

Jeg har bemærket, at man sidste år holdt en konference om sikkerheds- og arbejdstidsproblemer for erhvervschauffører, hvor man netop kom ind på dette spørgsmål. I denne forbindelse var man også inde på en anden ting, som var vigtig, nemlig at man ud fra et arbejderbeskyttelsessynspunkt må gøre en indsats for, at erhvervschaufførernes

arbejdsplads, som altså er lastbilen, udformes på en sådan måde, at den giver den bedst mulige beskyttelse af chaufføren. Her er en række ting, som man i alle tilfælde kan rette på i det nuværende system.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg er enig med hr. Arne Larsen i, at det er meget vigtigt, at de nye regler bliver kendt af alle dem, der bliver omfattet af dem. Der er jo ikke så forfærdelig megen tid til det nu, for vedrørende den internationale transport er det jo sådan, at reglerne har virkning allerede fra 1. januar. Men jeg vil gerne tage spørgsmålet op i ministeriet og med andre myndigheder, på hvilken måde vi mest effektivt kan sørge for, at der bliver givet information om disse regler.

Jeg er heller ikke uenig i det andet og er også personlig tilfreds med, at Kommissionen så stærkt er gået ind for en yderligere skærpelse af de beskyttelsesregler, der skal gælde i landevejstransporten. Kommissionens indstilling er jo helt klar, når talen er om akkordarbejdet. Det er noget, man arbejder videre med, og det er noget, vi også i arbejdsministeriet er meget opmærksomme på.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1 og 2, ændringsforslaget om ny affattelse af § 3, § 3 i den ændrede affattelse og § 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fornyelse af statspræmieobligationslån.

(Lovforslaget (nr. 92) findes i tillæg A. sp. 2109, fremsættelsen i tidenden sp. 1050).

Lovforslaget sattes til forhandling.